

KATEDRA HISTORIE
POSUDEK NA MAGISTERSKOU DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor: Filip Vávra

Titul: Maciej Strykowski: Pohled polsko-litevského humanistického historika na české dějiny

Rok: 2020

Počet stran (příloh): 91

Vedoucí práce: Antonín Kalous

Oponent: Jan Stejskal

Téma, které bylo Filipem Vávrou zvoleno, není nijak inovativní ani specifické: práci s podobnými tématy bylo zpracováno již více. Nicméně toto téma je přínosné především tím, že z pohledu českých dějin autor zpracovává kroniku polského (či polsko-litevského) historiografa Macieje Strykowského, která nebyla doposud takto analyzována.

Práce s prameny se v podstatě omezuje na práci se zmiňovanou kronikou. Ostatní prameny, které by mohly být využity pro srovnání, nejsou využity takovým způsobem, jak by mohly být. Příležitostně je uvedena kronika Jana Długosze, ovšem pro dostatečnou analýzu Strykowského textu by bylo třeba s jeho možnými zdroji a vzory pracovat podrobněji. Proto není možné zmiňovanou analýzu hodnotit více pozitivně. Výjimečně se objeví reference k Długoszovi či k Piccolominimu, ovšem skutečné srovnání, či rozbor problematických či společných míst je velice marginální. Z toho plyne i druhý problém zpracování analytické části, jímž je nepřítomnost kritického odstupu od analyzovaného textu. Tedy čtenář se dozví, že takovým způsobem je psáno o dotyčném tématu, ovšem kritika se omezuje pouze na vysvětlení, že tak mohlo být pod vlivem Długoszovým. Interpretace pramene je pak založena především na logických úvahách, které mohou být samozřejmě správné, ovšem v diplomové práci by mohly být i podloženy dalšími materiály, čímž se dostaneme k využití literatury.

Práce se sekundární literaturou není vždy zcela dostatečná. Jistě se ve srovnání s předešlými dvěma verzemi vylepšila, ovšem i tak by mohlo být lépe využito potenciálu detailních studií k jednotlivým tématům. Za prvé musím zmínit, že mě potěšilo, že autor se odklonil od využití obecných dějin Polska k specializovanějším studiím, které se věnují Strykowskému či historiografii obecně. To především v úvodu. Ostatní části již dostatečně nevyužívají možností historiografie. V tomto ohledu bohužel musím konstatovat, že odkazy na literaturu téměř neexistují, nebo jsou zmatené či náhodné. Tak působí v části, kde jsou zmiňována různá témata českých dějin, odkazy na náhodně zvolené knihy u náhodně vybraných témat: např. pozn. č. 191 a odkaz na Františka Šmahela, pozn. č. 187 a 253 odkaz na Krzysztofa Baczkowského. Navíc – a zde se už musím dostat k formálnímu hodnocení – v mnoha případech se v poznámkách objevují nepřesnosti dosti markantní. Snad svědčící o tom, že autor knihy ani

v ruce neměl? Tak např. editorem knihy Renesanční filozofie není J. Haskins, ale James Hankins. Zmiňovaný Krzysztof Baczkowski je uváděn jako Jan a navíc bibliografické údaje jeho knih jsou prohozené (resp. data vydání). Ani knihy Baczkowského ani knihy Šmahelovy, které jsou citovány, se nedostaly do seznamu literatury. V tomto ohledu se zdá být práce ne zcela dostatečná.

Z hlediska formálního má práce jasnou strukturu, ovšem – jak již bylo zmíněno – práce pokulhává v přesném uvádění a konzistentním zpracování poznámek pod čarou. Ještě i po komentářích před odevzdáním by bylo třeba věnovat se korekturám a odpovědnějšímu zpracování formalit.

A v těchto intencích již byla zmíněna argumentace, která se opírá pouze o čtení Strykowskiho kroniky. Pro všechny uvedené důvody nemůže být práci uděleno lepší hodnocení, i když pokrok od původně předkládaných prací je jistě patrný. Oceňuji především skutečnost, že Filip Vávra byl schopen se posunout od prostého výčtu témat a odkazů na obecné dějiny Polska k práci se speciálnější literaturou a přímé citování pramene.

Práci hodnotím známkou D. Žádám však vysvětlení nekonzistentností v uvádění literatury.

Témata pro obhajobu, průběh obhajoby:

1. Vysvětlení autorova použití literatury.
2. Shrnutí zdrojů Strykowskiho díla.

Datum: 2. září 2020

Podpis vedoucího práce: Antonín Kalous